

Зашто се исплати бити хришћанин

Norbert Lieth

**Зашто се исплати
бити хришћанин**

Зашто се исплати бити хришћанин

Norbert Lieth

Зашто се исплати бити хришћанин

Ауторско право:

Издавачка кућа Зов у поноћ

www.mitternachtsruf.com

Зашто се исплати бити хришћанин

ISBN 3 85810 094 3

Поруџбени број 191470

Бесплатно за Вас у нашој издавачкој кући!

1. Издање Децембар 2006

2. Издање Децембар 2008

3. Издање мај 2013

Уредничка обрада, Омот

Слог и обликовање књиге: Издавачка кућа Зов у поноћ

Превод: Симона Лајмгубер

Продукција: GU-Print AG, CH 8037 Zürich

Садржај

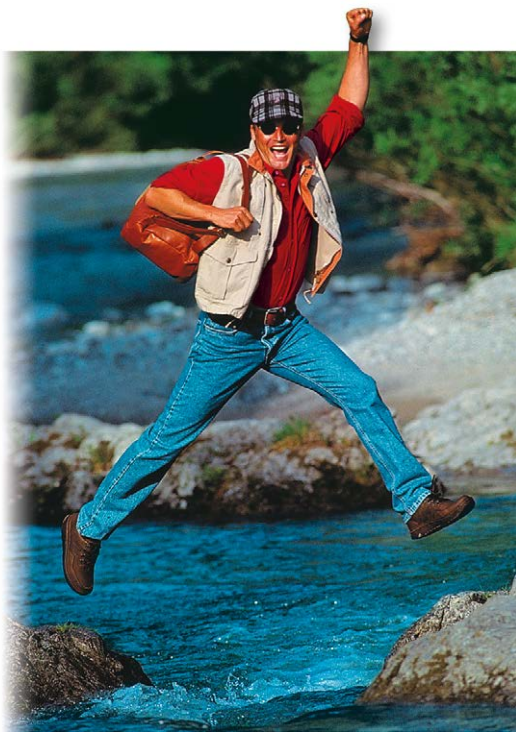
- 1 Зашто се исплати бити хришћанин
Увод 7
  - Имати једно место у небу
  - Исус: јединствен, неупоредив, диван

- 2 Исус: јединствен, неупоредив, диван –
у Свом сведочанству 11
  - Шта Исус Христос каже о Себи
  - «Интервју» са Петром, Павлом, Јованом и са другим савременицима
  - «Народ са улице» сведочи на који су начин доживели Исуса Христа

- 3 Исус: јединствен, неупоредив, диван –
у Својој личности 25
  - Његова величина
  - Његова безгрешност
  - Његово божанство
  - Изјашњење научника, песника и мислилаца

- 4 Исус: јединствен, неупоредив, диван –
у Својој љубави 33
  - Голгота!

- 5 Исус: јединствен, неупоредив, диван –
у Свом опраштању греха 37
  - Начелно на тему грех
  - Оппростити: зашто само Исус то може?
  - Исусе, Ти си друкчији!

- 6 Исус: јединствен, неупоредив, диван –
у *Својој речи* 45
- Шта Стари завет, Исус Христос лично, као и други, говоре о његовој речи
- 7 Исус: јединствен, неупоредив, диван –
у *ономе што Он чини за своје* 51
- Он ствара нешто ново
  - Бог више није судија, него Отац
  - Он даје снагу у свакидашњем животу
  - Он води своје на славни циљ
- 8 Исус: јединствен, неупоредив, диван –
у *Свом поновном доласку* 59
- Исус ће доћи: прво да узме цркву, затим да успостави Своје Царство
- 9 Исус: јединствен, неупоредив, диван –
у *Свом награђивању Божје деце на небесима* 63
- Сличност са Христом
  - Наследници Божји
  - Право становања у небу
  - Вечна радост
  - Више неће бити питања
  - Круне
  - Савршена љубав
  - И много тога више
- 10 На који начин и Ви данас можете
постати хришћанин 75

1 Зашто се исплати бити хришћанин *Увод*

То питање и себи свесно постављамо, иако ми живимо у тзв. хришћанској земљи на коју су многи историјски

догађаји оставили трагове који воде уназад на хришћанско добро. Али шта је по нама хришћанство, односно шта нама значи истински бити хришћанин?

Волтера, убеђеног атеисту, цар Фридрих Велики, позвао је у посету. При здравици Волтер је подигао своју чашу и подругљиво рекао: «Моје место у небу дајем за једну пруску марку.» Настаде нелагодна тишина. Одједном, један други гост на двору се обратио Волтеру и рекао: «Господине, ми у Прусској имамо један закон на основу којег свако ко хоће нешто да прода, мора прво доказати да му то и припада. Можете ли Ви доказати да имате једно место у небу?»
О томе се ради, имати једно место у небу!

Библија нас учи који је услов за то: права, присна животна повезаност са Исусом! То се дешава кроз духовно новорођење, кроз обновљење срца. На основу личне вере у Исуса Христа, човек се наново рађа.

Ко је новорођен тај има потврду, како Исус Христос каже у својој речи, тј. сведочанство Светога Духа у свом срцу: «Да, заиста, ја сам спасен.»

Нека се то не схвати као неки понос. Напротив, то је понизност, јер та особа више не гради на својим делима, него на Исуса Христа. Она је упознала себе као грешника и увидела да нити добра дела нити било шта друго може да га спасе. Зато се та особа обратила Исусу Христу

са молитвом: «Спаситељу, ја Те молим, спаси ме!» Господ не само да је чуо ту молитву, него Он ју је и услишио. На то Свети Дух тој особи даје сведочанство у срце: «Ти си сада својина Исуса Христа; ти си спасен!» *«Нисте, наиме, примили духа робовања, па да опет страхујете, него сте примили Духа усињења, којим вичемо: Аба, Оче! Сам Дух сведочи с нашим духом да смо Божија деца»* (Римљанима 8,15-16).

Исус: јединствен, неупоредив, диван

Исус се не може упоредити ни са киме и на са чиме! Син живог Бога – и зато се исплати бити хришћанин! Нико није тако покренуо свет као Он.

Да је Он заиста јединствен, неупоредив и диван, то је већ пророковано у речи Божјој, у Песми над песмама. Она описује сликовитим речима Соломонову љубав према његовој невести, која је уједно илустрација Божје љубави према свом народу Израилју, а такође љубави Исуса Христа према његовој цркви. *«Драги мој, шта је твој љубљени бољи од других љубљених, о најлепша међу женама? Шта је твој љубљени бољи од других љубљених, те нас тако заклињеш? Мој је љубљени бео и црвен, изабран међу хиљадама.*

Глава му је од најфинијег злата. Коса му је у локнама, црна као гавран. Очи су му као очи у голуба на потоку. Образи су му као мириси балзама, као слатко цвеће; усне су му као љиљани са којих капље слатки мирис смирне. Његове руке су као златне палице, пуне драгог камења. Његово је тело чиста слоновача, окићено сафирима. Ноге су му као стубови од мермера, учвршћене на златном подножју. Његово је тело као Либан, изабрано као кедр. Уста су му слатка, на њему је све љупко. Такав је мој љубљени; да, мој је љубљени такав, кћери јерусалимске.» (Песма над песмама 5,9-16)

2 Исус: јединствен, неупоредив, диван – у Свом сведочанству

У еванђељу по Јовану налазимо бројна сведочанства Исуса Христа, као нпр:

- *«Ја сам хлеб живота . Који дође к мени, неће огладнети; и ко у мене верује, неће никада ожеднети.»* (6,35).
- *«Ја сам светлост света. Ко иде за мном, неће ходати у тами, него ће имати светлост живота.»* (8,12).

- *«Ја сам врата. Ко кроз мене уђе, биће спасен. Улазиће и излазиће, и налазиће пашу.» (10,9).*
- *«Ја сам добри пастир. Добри пастир полаже свој живот за овце.» (10,11).*
- *«Ја сам васкрсење и живот. Ко у мене верује, ако и умре, живеће.» (11,25).*
- *«Ја сам Пут, Истина и Живот. Нико не долази к Оцу осим кроз мене.» (14,6).*
- *«Ја сам прави чокот, а мој Отац је виноградадар.» (15,1).*

Када је Самарићанка казала Исусу Христу: *«Знам да ће доћи Месија, који се зове Христос. Кад он дође, све ће нам објаснити,»* Господ јој је одговорио: *«Ја сам који с тобом говори.»* (Јован 4,25-26).

На Пилатово питање: *«Дакле, ипак си цар?»* Исус је одговорио: *«Тако је као што кажеш: цар сам. Ја сам се за ово родио и за ово дошао на свет: да сведочим за истину. Ко год је од истине, слуша мој глас.»* (Јован 18,37). Сва та сведочанства Исуса Христа о себи самоме чули су његови ученици а уз то и видели његова дела.

Претпоставимо да имамо могућност да станемо пред прве хришћане и да их питамо, зашто су

постали хришћани. Разговор би можда овако изгледао:

Петар

«Петре, зашто си ти у ствари, постао хришћанин? Ти си био човек који је знао да оствари свој циљ. Имао си свој занат, зараду. Био се срећно ожењен, имао си љубазну ташту. Такође си био особа која је знала како треба водити људе. Био си прави Израиљац. Знао си шта си хтео, а ниси ни дуго оклевао, него брзо си извукао мач. Зашто си постао хришћанин? Молимо те кажи нам то укратко.»

«То заиста могу да кажем укратко: *«И ми верујемо и знамо да си ти Светац Божији.»* (Јован 6,69). *«Ти си Христос, Син Бога живога!»* (Матеј 16,16). Другим речима, моји сарадници и ја смо упознали Христа, јер скоро три године, сваки дан, били смо заједно. Зато сам ја сада потпуно сигуран: Исус је тај обећани Месија! Зато сам ја као Израиљац поверовао у њега.»

Павле

«Павле, зашто си ти постао хришћанин? Ипак, ти си био фарисеј и заступао си закон из све снаге.

Био си интелектуално образован човек, али мрзео си Исуса и његову цркву и до крви си их прогонио. Хтео си Христове следбенике присилити да се одрекну његовог имена. Зашто је сада све то тотално другачије?»

«Постао сам Христов следбеник зато што се догодило нешто сасвим неуобичајено када сам био на путу у Дамаск да и тамо прогоним хришћане: *«Усред бела дана, док сам путовао, видех светлост са неба, која сјајније од сунца обасја мене и моје сапутнике. Сви попадасмо на земљу, а ја зачух глас како ми на јеврејском језику говори: «Савле, Савле, зашто ме прогониш? Тешко је против остана ритати се.»* Ја упитих: *«Ко си ти, Господе?»* А Господ рече: *«Ја сам Исус кога ти прогониш!»*» (Дела апостолска 26,13-15)

«То је тада проузроковало један велики преокрет у твом животу. Али шта ти данас мислиш? Ипак, пре твог доживљаја пред Дамаском, јако си се заузео да угушиш веру у Исуса Христа. Као високо школован фарисеј, вероватно си могао да оствариш добру каријеру?»

«Мени је тада постало јасно: Имати Исуса Христа као Господа је неупоредив добитак, *«Ја све сматрам губитком у поређењу с оним што*

све превазилази: са спознањем Христа Исуса, мога Господа, ради кога сам све изгубио. И све сматрам смећем да бих добио Христа.» (Филипљанима 3,8) «Није ми нимало стало до живота, само да завршим своју трку и службу коју сам примио од Господа Исуса – да сведочим за еванђеље о Божијој милости.»» (Дела апостолска 20,24).

Јован

«Јоване, зашто сте ти и твој брат Јаков постали хришћани? Напустили сте рибарење, свог оца, позицију и занат. Ви сте ипак били «прави момци» да су вас назвали «Синови громава»! Али сада, Јоване, одједном називају те апостолом љубави. Молимо те, објасни нам то!»

«Радо: *«Оно што је било од почетка, што смо чули, што смо својим очима видели, што смо посматрали и што смо својим рукама опипали, то објављујемо о Речи живота. Живот се појавио, и ми смо га видели, и сведочимо за њега, и објављујемо вам вечни живот, који је био код Оца и који нам се показао.»» (1.Јованова 1,1-2)*

«Ти, дакле, тврдиш да је Исус Христос живот и да је живот који Он даје, вечни живот?»

«Сасвим сигурно. *«Објављујемо вам оно што смо видели и чули да и ви имате заједницу с нама. А наша заједница је с Оцем и с његовим Сином, Исусом Христом.»* (1.Јованова1,3)

«Извини, Јоване, али да ли си ти сигуран да си још увек нормалан, односно, знаш ли шта ти уопште говориш? Знаш ли да ти Исуса Христа тиме постављаш изнад свих људи који су до сада уопште живели? И да ти њему твојим исказима приписујеш једну величину која све друге «великане» овог света надмашује!»

«Да, сигуран сам! *«И Реч је постала тело и настанила се међу нама, и ми смо гледали њену славу, славу Јединорођенога од Оца, пуног милости и истине.»* (Јован 1,14).

«Али Јоване, не претерујеш ли ти? Тиме тврдиш да се у Исусу Христу види и Отац? Мислиш ли на Шатор састанка? (3.Мојсијева 1,1) Тамо се Божја слава показивала, а ти сада тврдиш да је Исус Христос та слава. Када би те Израиљци само чули...!?»

«Без бриге, ја врло добро знам шта говорим! Јер: *«Бога нико никад није видео. Јединорођени Син Божији, који је у Очевој крилу – Он га је објавио.»*»(Јован 1,18).

«Молим те, Јоване, дозволи да ти прочитам једну примедбу на те твоје речи, које један коментатор пише: «За Јевреје није било ништа веће од закона. За сваког човека нема веће чежње осим да види Бога. Овде је више од закона – овде је испуњење сваке чежње, кроз Исуса Христа, који је једно са Оцем. Кроз њега ми дознајемо све што је битно о Богу; кроз Христа долази милост и истина.» Ти си сигурно сагласан са нама у томе, зар не?!»

Самарићани у Сихару

Овде се ради о самарићанском народу. Ми и њих питамо: «Зашто сте ви постали хришћани? Нисте се ваљда дали наговорити?» «Не, нисмо. Ми смо јасно казали тој жени: *«Сад више не верујемо због оног што си ти рекла, него зато што смо сами чули, и знамо да је ово заиста Спаситељ света.»*» (Јован 4,42).

Заповедник чете код крста

«Ти си видео многе умируће на крсту и вероватно да си заповедао војницима када су разапињали Исуса Христа. Осим тога, римски је цар био твој бог коме си био потпуно одан. Радило се о твом занату, плати, будућности па и о твом животу. Твоја ситуација као заповедник чете, изискивала

је зрелост и обзирност. Ти си био искусан борац.»

«Заиста, на много тога сам се навикао. Познавао сам многе војнике, јунаке и племените официре. Многе сам видео како умиру, доживео њихове последње сате. Чуо сам њихове вриске, псовке, плач и кукање. Али нико није умро као Исус! Чуо сам га где се молио за оне који су га разапели. Посматрао сам га и чуо, када је у својој неисказаној патњи говорио својим ученицима и својој мајци. Био сам сведок, када је Он разапетом разбојнику, који се покајао, обећао небеско царство. И тада сам чуо како је гласно узвикнуо на крају свог живота: «Све је свршено!» Ко од нас може на крају свог живота само нешто приближно томе тврдити? Христос је у целом свом животу све правилно чинио и савршено довео до краја. То мени не дозвољава никакав другачији закључак осим овога: *«Овај човек је заиста био Син Божији!»*» (Марко 15,39).

Ми можемо и даље ићи тим путем и питати Пилата који је осудио Христа: «Шта ви мислите о том човеку?»

«Да знате да му нисам нашао никакву кривицу.» (Јован 19,4.6).

А шта сведочи човек који је издао Христа?

«Јуда, шта ти кажеш о Христу?»

«Зерешо сам издавши невину крв.» (Матеј 27,4).

Шта Јован крститељ о њему каже?

«Ево јагњета Божијег, које односи грехе света!» (Јован 1,29).

А апостол Тома?

«Мој Господ и мој Бог!» (Јован 20,28).

А анђели на небу, шта они сведоче о рођењу Исуса Христа?

«Данас вам се у Давидовом граду родио Спаситељ – Христос Господ.» (Лука 2,11).

А шта сведочи вечни Бог и Отац о свом Сину?

«Ово је мој љубљени Син, који је по мојој вољи! Њега слушајте!» (Матеј 17,5).

Људи садашњег времена

У данашње време људи сведоче на који су начин упознали Исуса Христа и какав то утицај има на њихов живот:

«У мојој младости ја нисам много чуо о хришћанима. Студирао сам теологију и постао сам свештеник. Много година сам био свештеник али без Христа. Био сам веома запослен социјалним проблемима. Покушао сам помоћи где је било потребно, али тек сада знам да је у свему томе недостајао

одлучујући сусрет са Христом. Но, сада је Исус Христос мој Господ који ме је нашао; сада ја моју свештеничку службу сасвим другачије испуњавам: покушавам да свима, који ме слушају, говорим о Исусу Христу и да их водим к њему. Интерес за сва остала питања није се смањио. Напротив, постао је још дубљи. Сада је моја главна жеља да помогнем градњу Христове заједнице и кроз то да пружим кључни допринос за решење многих проблема.»

«23 године био сам неверан својој жени, али она ме данас воли више него икада, иако сам моментално у затвору. У првим данима затвореништва, када нисам видео излаз нити перспективу за мој живот, хтео сам да извршим самоубиство. Али све је постало другачије. Господ Бог то није допустио и ја сам нашао чврсту веру у Господа Бога. Одмах сам писао мојој жени и замолио да ми пошаље Библију. Она је то учинила и у писму додала: «То је наша Библија, свадбени поклон. Она друга треба мени.» Никада у свом животу нисам тако плакао као тада, када сам први пут читао Библију коју смо добили као свадбени поклон. И зато сам прво морао у затвор! Ја «нисам имао времена», како гласи наслов једног вашег

трактата. Али сада ја знам шта је најважније у животу: следити Христа.»

О. Халесби, познати норвешки теолог, пише у његовој књизи «Како сам постао хришћанин»: «Сви други који су дошли ка Христу, могли су само казати какав човек треба да буде. Али то нам је Исус Христос показао на основу његовог личног живота. Он није само указао на идеал као они други, него Он сам је био идеал. Он је то живео пред нашим очима...Током времена, многи су веровали да они морају побољшати идеал живота којим је Христос живео. Али нико није раван Исусу Христу нити њега ико може да надмаши... У сваком случају Исус Христос добио је пристанак моје савести. Ма где да ја њега видим, моја савест каже: Такав човек треба да је... Мени је постало јасно да је Исус Христос свој стварни задатак знао а то је да буде Спаситељ. Он је наш пример, Он је за то и дошао. Он је наш идеал, али Он никада не каже да је Он ради тога дошао. Напротив, Он наглашава: *«Јер ни Син човечији није дошао да му служе, него да служи, и да свој живот да као откупнину за многе»* (Марко 10,45), И: *«Јер, Син човечји је дошао да потражи и спасе изгубљено»* (Лука 19.10). *«...Његова крв се пролива за многе, за опроштења*

греха» (Матеј 26,28). Ја нисам био присиљен на хришћанство. Могао сам да изаберам шта хоћу. Управо то је било најстрашније. Али ја сам морао добровољно да изаберам.

Овде бих рекао нешто о томе, зашто сам постао хришћанин. На то питање сада могу лако одговорити. После мог сусрета са Христом, више се нисам усудио да и даље ходам животним путем преваре. И тада сам се одлучио да следим Исуса Христа. Богу нека је слава у вечности за тај мој избор.»

Сва та сведочанства слажу се са оним што је неко једном рекао на основу речи Божје у Филиппљањима посланици 2,9: *«Зато га је Бог и узвисио на највише место и дао му име изнад сваког имена.»*

Неко је рекао: «Исус Христос за многе је само једна особа која је погодна за сликарство; главни јунак у неком роману или тема за једну химну. Али свима који су његов глас чули, који су његово опроштење доживели, његове благослове примили, за њих је Он топлина, светлост, радост, надање и спасење; пријатељ који нас никада не оставља на цедилу, који нас подиже када нас други потискују.»

Рон Дун каже: «Никада не знамо да ли је Исус Христос све оно што нам је потребно, све док Он не постане све што поседујемо. И када је Исус Христос све што поседујемо, тада, и само тада, откривамо да је Он заиста све оно што нам је потребно.»

З Исус: јединствен,
неупоредив, диван –
у Својој личности

Његова величина

У «Енциклопедији Британика» потребно је 20.000 речи да опише

Исуса Христа. Тај опис заузима више простора од описивања Аристотела, Цицера, Александра Великог, Јулија Цезара, Буде, Конфуција, Мухамеда и Наполеона Бонапарте.

Ево неколико изјава познатих личности о Исусу Христу:

Русо: «Нико и никада не би био у стању да измисли такав један живот какав је Исус Христос живео.»

Наполеон, који је у рату прешао пола Европе, на крају свог живота записао је у свој дневник: «Са мојом целом армијом и генералима, ја не бих могао ни за четврт столећа један једини континент да освојим. А тај Исус, без оружаног насиља, већ хиљадама година побеђује народе и културе.»

Познатог историчара Х.Г.Велса питали су која је особа оставила највећи утисак на историју? Он је одговорио, ако се то са историјског гледишта оцењује, тада Исус Христос стоји на првом месту.

Историчар Кенет Скот Латорете оценио је: «Што време даље одмиче, то све јасније бива да је Исус Христос, мерећи по његовом утицају на историју, живео један судбоносни живот који је уопште вођен на овој планети. И тај утицај изгледа још више расте.»

Ернест Ренан закључио је следеће: «На религиозном пољу Исус Христос је најгенијалнија особа која је икада живела. Његов сјај је вечне природе и његова владавина никада не престаје.

Он је у сваком погледу јединствен; Он се ни са киме не може упоредити. Без Исуса Христа историја се не може разумети.»

Библија нас учи да је Исус Христос изнад свега и свакога. Ево само неколико исказа из посланице Јеврејима:

- Исус Христос виши је од свих анђела (1,1 до 3,19).
- Исус Христос је изнад Ароновог свештеничког поглаварства (4,1 до 6,20).
- Исус Христос је изнад свих откривења спасења записаних у Старом завету (7,1 до 8,13).
- Исус Христос је изнад свих светиња и жртава Старог завета (9,1 до 10,18 тј.10,39).
- Исус Христос – Зачетник и Усавршитељ вере (11,1 до 13,25).
- Христова је прошлост неупоредива.
- Његова је садашњост неизбежна.
- Његова будућност је непроменљива.

Безгрешност Исуса Христа

Да ли Вам је позната молитва коју Исус Христос никада није молио? То је молитва «Оче наш.» Он је учио да се та молитва моли, али Он сам се

није тако молио, јер њему то није било потребно, а посебно молба *«и опрости нам наше грехе»* Исус Христос је био савршено чист, без греха, без икакве кривице. Зато Он никада није морао било шта да призна, нити се икада морао кајати за своје грехе и зато никада није морао да се моли за опроштење својих греха. Али Он се молио: *«Оче, опрости им, јер не знају шта чине.»* (Лука 23,34). Исус Христос је био безгрешан, свет и праведан:

- Пилатова жена поручује свом мужу: *«Окани се тог праведника...»* (Матеј 27,19)
- Пилат је лично морао да призна: *«Не налазим му никакву кривицу.»* (Јован 18,38)
- Убица је на крсту узвикнуо: *«А овај није учинио ништа недолично.»* (Лука 23,41)
- Заповедник чете стојећи код крста морао је признати: *«Овај човек је заиста био праведник.»* (Лука 23,47)
- Чак су и демони признали: *«Знам ко си – Светац Божији!»* (Марко 1,24)

Све у свему, Господ Исус Христос је био без греха – за разлику од свих људи и свих оснивача религија који су икада живели.

Х. Бендер пише о Исусу Христу: *«У средишту*

светске историје стоји једна особа која све и свакога надмашује – Исус Христос. Он је сасвим другачији, јединствен. Он је једини који је себи могао дозволити да стане испред народа који му је био непријатељски наклоњен и да постави питање: *«Који од вас може да ми докаже грех?»* (Јован 8,46). Ћутање масе је био довољно речит одговор. Његова је воља била сасвим предата Божјој вољи. Његов став је био од Бога и на Бога усмерен. Био је непоколебљив, савршен човек.»

У Посланици Римљанима 8,3 стоји написано: *«Јер, оно што закон није могао да учини, пошто је због тела био слаб, учинио је Бог пославши свога Сина у обличју грешног тела, као жртву за грех. Тако је осудио грех у телу.»* (Он никада није грешио, 1.Петрова 2,22 и Јеврејима 4,15).

Његово Божанство

Пастер, познати француски лекар и природњак, једном је то овако формулисао: «У име науке обзнањујем Исуса Христа као Сина Божјег. Мој научни смисао расуђивања који полаже велику вредност на однос између узрока и последица, обавезује ме да га признам. Моја потреба да се њему поклоним, налази у њему потпуно задовољство.» Да је Исус Христос Син Божји, посведочено је на

небројеним местима у Старом и Новом завету. Библија истовремено приказује Исуса Христа у његовом људском и божанском савршенству (упореди нпр. Исаија 9,5-6; Јован 1,1-2; 3,16; 8,58; Колошанима 1,15-19; 1.Тимотеју 3,16; Јеврејима 13.8; 1.Јованова 5,20).

У Посланици Филипљанима пише о Исусу Христу: *«Он, који је у Божијем обличју, није сматрао пленом своју једнакост с Богом, него је самога себе учинио ништавним узевши обличје слуге, поставши сличан људима.»* (2,6-7). Другим речима: Он своју божанственост није држао чврсто као улов, него се ради нас понизио. Исус Христос сам каже: *«Ја и Отац једно смо»* (Јован 10,30).

Та Христова божанственост јасно је посведочена у еванђељу по Јовану 1,1-4: *«У почетку је била Реч, и та Реч је била код Бога, и Реч је била Бог. Она је у почетку била код Бога. Све је кроз њу постало и без ње није постало ништа што је постало. У њој је био живот и тај живот је људима био светлост.»*

Ако Ви прихватите библијско сведочанство о Исусу Христу; ако признате његову јединственост, не верујете ли тада да би најмудрије било

одлучити се за живот са Исусом Христом? Ако је Христос све оно што је Он о себи рекао, онда је то заиста разлог да обавезно постанемо хришћани! Учините то, ако то до сада нисте већ учинили. Свесно се одлучите и предајте свој живот Исусу Христу и следите њега! Још једном: ако је Исус Христос то што Он о себи каже, и оно што Библија о њему говори, као и оно што су људи са њиме доживели, тада је Он свима потребан да би примили опроштење греха и да би стекли улаз у Царство Божије. Са Христом ми добијамо све – а без њега губимо све и то заувек.

Шекспиров Хамлет је рекао: «Ја губим, био жив или мртав.» Али апостол Павле је био пресведочен: «Ја добијам, био жив или мртав.» Зато Ви обавезно треба да будете хришћанин, јер без Исуса Христа губите све!

Фридрих Ниче назива се великим филозофом безбожности. Као шеснаестогодишњак, писао је свом пријатељу о Исусу Христу: «Ја знам, ако га не будем нашао, нећу имати одговор за мој живот.» И на крају свог живота, у коме је он одбацио Христа, написао је: «Тешко оном ко домовине нема.»

Фридрих Дуренмат, швајцарски драматург, у свом

делу «Физичари» признаје: «Када сам престао да се бојим Бога, тада је моја мудрост уништила моје богатство.» Ко има Христа, тај јесте богат: «... у њему сте се у свему обогатили...» (1.Коринћанима 1,5).

Одлука за Исуса Христа веома је важна и то пре него што наступи оно што Библија каже: *«Прије него отидем одакле се нећу вратити, у земљу тамну и у сен смрти. У земљу тамну као мрак и у сен смрти, где нема промене и где је видело као тама»* (Књига о Јову 10,21-22).

4 Исус: јединствен, неупоредив, диван – у Својој Љубави

У 1.посла-
ници Јовановој
3,16 стоји
написано о
Исусу Христу:
«По овоме
знамо шта је

љубав: он је за нас положио свој живот...»

Смрт Исуса Христа на крсту на Голготи објављује
вечну, непроменљиву и недокучиву љубав Божју

према изгубљеном свету – а тиме и према сваком појединцу! Дар Христове крви доказ је љубави Божје према оптерећенима грехом и према онима који су далеко од њега: *«Али, Бог своју љубав према нама показује овако: док смо још били грешници, Христос је умро за нас.»* (Римљанима 5,8).

Исус Христос, као Син Божји, био је једини који је могао умрети за грехе човечанства – то је Он и учинио. И за вас је Он то учинио! Узалуд ћемо у свим осталим религијама тражити нешто слично. Господ Исус Христос сам је по себи Љубав; то је његова бит. Као такав, Он се не може раздвојити од своје љубави. Та љубав је вечна као што је и Бог – а Он је без почетка и без краја. Неко је то овако формулисао: *«Бог је оно што Он јесте, најпре због његове љубави.»*

Фридрих Боделшвинг рекао је: *«По земљи не хода ни један човек кога Бог не воли.»* Господ Бог лично каже: *«Љубим те љубављу вечном»* (Јеремија 31,3). И зато не постоји ни један човек на овоме свету кога Бога не воли.

Бог воли све људе без разлике и без изузетка. То значи да Он никада неће једну особу више волети а другу мање. Аугустин је то лепо рекао:

«Бог тако воли сваког појединачно као да осим тог појединца не постоји нико други коме би поклонιο своју љубав.» Стојећи пред Богом, нико неће моћи тврдити да он од Бога није био вољен. Дубоко у свом срцу ја сам убеђен: када се изгубљени појаве пред Божјим престолом и угледају Јагње Божје, биће ужаснути што нису прихватили велику љубав у Исусу Христу. И да је само један једини грешник живео на земљи, Свевишњи Бог, у његовој безграничној љубави, учинио би исто толико за његово спасење колико је учинио у свом Сину Исусу Христу за спасење целог света.

То Господ Исус жели сликовито приказати у успоредби о изгубљеној овци: *«Који од вас, ако има сто оваца, па једну изгуби, не оставља оних деведесет девет у дивљини и не иде за изгубљеном док је не нађе? А кад је нађе, радосно је стави на рамена, па кад стигне кући, позива пријатеље и суседе и каже им: Радујте се са мном! Нашао сам своју изгубљену овцу! Кажем вам: Тако ће и на небу бити већа радост због једног грешника који се покаје него због деведесет девет праведника, којима покајање није потребно.»* (Лука 15,4-7)

Својим специфичним стилем Мартин Лутер је овако описао Божју љубав: «Бог је једна усијана пећ пуна љубави која досеже од неба до земље.»

5 Исус: јединствен, неупоредив, диван – у Свом опраштању греха

Шта
морамо
знати о
греху.

Грех значи:
«Промашени
циљ». То зна-
чи да човек
не може да
досегне до
нивоа Божјег
стандарда
и његове
природе. Грех
је све оно што
не одговара

Божјој суштини; свако дело, свака настраност,
свако стање.

Када је грех кроз Адама ушао у људски род, он
је кроз тај грех постао сасвим једно друго биће,

поковарен и пропао. Тиме је све његово потомство наследило ту грешну природу. Првобитна људска савршеност је била разорена. Када бацимо само један поглед на дневне вести, тада видимо у коликој је мери овај свет дегенерисан.

Грех је упропастио сваки социјални ред. У браку, у породици, у друштву и међу народима већином влада и све више узима маха неверност, мржња, рат и смрт. Оно «заједништво» све се више губи и прелази у међусобну противуречност; свугде неслога, свађа, рат. Библија нас учи: *«Као што је записано: Нема праведнога – ниједнога; нема разумнога, нема никога ко тражи Бога. Сви су застранили, сви заједно постали бескорисни. Нема никога ко чини добро, нема ниједнога.»* (Римљанима 3,10-12).

Дакле, Библија нас учи, да је човек у својој вољи (Римљанима 1,28), у свом нагону (2.Коринћанима 4,4) и у својој савести, поковарен (1.Тимотеју 4,2), и да је он у свом срцу и разуму заслепљен (Ефесцима 4,18; 2.Коринћанима 4,3-4). Да, ми смо темељно упропашћени, пропали, не да смо ми постали грешници због својих греха, него ми грешимо зато што поседујемо грешну природу. Али још уз то долази да наш сваки појединачни грех почињен у мислима, речима и делима, пред Богом је грех.

И као што је немогуће опрати угаљ и учинити га белим, исто тако је и човеку немогуће сопственим напором да се ослободи од греха.

Велика је заблуда веровати да само добри људи иду у небо а да зли «морају у пакао». У небо не иду ни добри ни зли, него само они који су вером прихватили спасење у Исусу Христу, које је Он извојевао на крсту на Голготи. Божја реч јасно каже: *«Доиста, нема човека праведна на земљи који чини добро и не греши.»* (Књига проповедника 7,20)

Гледано на овај начин, можда онда боље разумемо да за оправдање човека постоји само једна могућност: једино и само кроз Исуса Христа, Божјег Праведника. С тим у вези стоји написано: *«...Ако су ваши греси као крв црвени, постаће бели као снег, и ако су као скерлет црвени, постаће као вуна»* (Исаија 1,18).

Заиста, опроштење греха кроз Исуса Христа јесте јединствено, неупоредиво, дивно!

Аугуст Вининг, политичар у источној Пруској, сведочи: «Ја сам Христа далеко заобилазио али полако сам му се приближавао. Спознао сам да је човек скроз наскроз лош, без изузетка. Није сваки човек злочинац, али сваки човек има мисли, жеље и похлепе који се по меродавности греха

изједначују са убиством. Незамисливо је да се ми са таквом одбаченошћу можемо вратити Богу ако се претходно ништа са нама не догоди. Ја схватам да ме Бог мора осудити због мог греха. Али ја видим његову љубав која рађа живот и верујем да нас Он не жели осудити, него нам пружа своју руку, а то је рука Исуса Христа, Спаситеља.»

Под насловом «Шта и ко је Христос» негде сам прочитао: «Ми њега никада не можемо учинити уморним; ми на њега бацамо све своје бриге и невоље. Он је свагда спреман да нам помогне. Он нас увек ословљава непроменљивом љубављу, слуша и чује оно што ми пред њега износимо. Веће име од имена «Исус» не постоји. Оно је дивније од имена Цезар, звучи дивније од Бетовеновог, победоносније од Наполеоновог, речитије од Демастеновог, стрпљивије од Линколновог. Име «Исус» значи Живот и Љубав. Име «Исус» је као диван мирис. Ко може саосећати са удовицом без завичаја? Ко може као Исус, изгубљеног сина добродошлицом прихватити? Ко може као Исус, ослободити пијаницу од алкохола? Ко може као Исус, гробље пуно гробова испунити светлом пуним радосне наде? Ко може као Исус, једну проститутку учинити краљицом за Бога? Ко може као Исус, сакупљати сузе сваке људске туге у свој крчаг? Ко може као Исус, да нас теши када смо тужни?»

Многи покушавају своја зла дела уравнотежити са добрим делима али то им не помаже. Други опет покушавају своју душу опрати кроз различите праксе, вежбе, што им такође не успева. Неки почине самоубиство на које их њихова очајна савест нагони. Али ни кроз то неће доживети ослобођење, јер душа и даље живи.

Само Син човечји, Исус Христос, има моћ да на земљи опрости грехе (Матеј 9,6). Јер Он, као Божји Син, праведан и безгрешан, који не беше рођен од семена Аврамовог него од Светога Духа, који поста човеком, само Он може све грехе, свих људи узети на себе и сваком опростити ко их њему призна и за опроштај моли. Он обећава: *«Ако тврдимо да немамо греха, сами себе заваравamo и у нама нема истине. Ако признајемо своје грехе, он је веран и праведан и опростиће нам грехе и очистиће нас од сваке неправедности»* (1.Јованова 1,8-9).

Као што су сви људи постали грешници кроз првог човека, а тиме и рођени као грешници, тако ће сви кроз веру у «последњег Адама», Исуса Христа, како Библија њега назива, пред Богом бити оправдани (Римљанима 5; 1.Коринћанима 15,45-48). Као што се нама греси кроз Адама урачунавају, у Исусу Христу они нам се више неће урачунавати, него његово оправдање од греха! Тиме је Исус Христос

за нас постао онај који нам припрема пут у Царство Божје.

Петар је јеврејским властодршцима тријумфално прогласио шта ће касније доћи на све људе: *«Њега је Бог својом десницом узвисио као Кнеза и Спаситеља да Израелу подари покајање и опроштење греха.»* (Дела апостолска 5,31): У Делима апостолским пише: *«Сви пророци сведоче за њега, да свако ко верује у њега, преко његовог имена прима опроштење греха»* (10,43)

Један од тих пророка, Михеј, пун страха Божјег, узвикнуо је: *«Где је Господ Бог као што си Ти? Који опрашта грехе и ослобађа од кривице остатак наследства својега и не држи се гнева својега довека, јер му је мила милост»* (Михеј 7,18). Ко се Господу Исусу преда, тај доживљава сву милост његовог опроштења.

Исусе Христе, Ти си друкчији

Ти си стао уз жену која је починила браколомство – када су се сви дистанцирали од ње.

Ти си свратио код цариника – када су сви негодовали.

Ти си позвао децу к себи – када су их сви остали хтели одстранити од Тебе.

Ти си Петру опростио – када је он сам себе осудио.

Ти си похвалио удовицу при жртвовању Богу – док су је сви присутни омаловажили.

Ти си одагнао ђавола – док су сви остали упали у његову клопку.

Ти си убици на крсту обећао Царство небеско – док су му остали желели пакао.

Ти си позвао Петра да Те следи – док су га се сви остали плашили.

Ти си избегао славу – када су Те хтели учинити царем.

Ти си волео сиромашне – када су сви остали тежили за богатством.

Ти си лечио болесне – док су сви остали дигли руке од њих.

Ти си ћутао – док су Те сви остали осуђивали, исмејавали и бичевали.

Ти си умро на крсту – док су сви остали славили Пасху.

Ти си на себе узео кривицу – док су сви остали прали своје руке у невиности.

Ти си васкрсао из мртвих – док су сви остали мислили да је свему крај.

Исусе Христe, хвала Ти да си Ти Ти! Аутор непознат

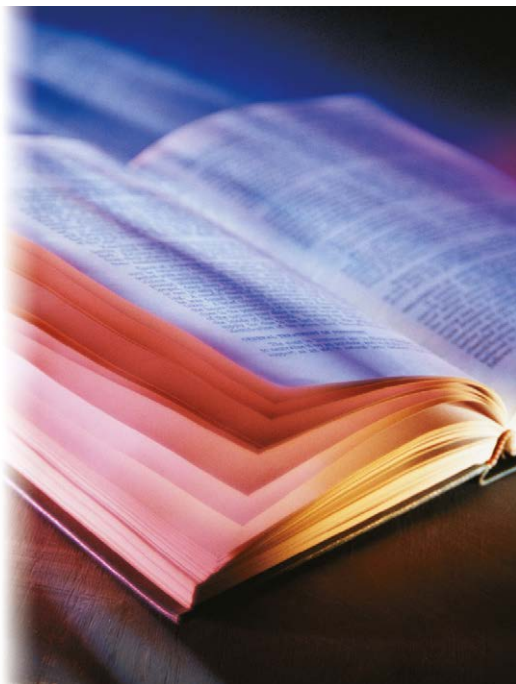
У разним религијама дају се савети, препоручују се принципи живота и успостављају се правила, али нико не може да понуди једно искупљење које ни издалека не би имало сличности свеобухватној понуди искупљења кроз Исуса Христа.

Еванђеље о Исусу Христу није религија, него Божји одговор на све религије, на сваку тражњу човека, на сва питања нашег срца.

6 Исус: јединствен, неупоредив, диван – у Својој речи

Историчар Филип Шаф, између осталог написао је о Исусу Христу: «Он је говорио речи живота какве нису биле изговорене ни пре ни после њега! Тиме је Он достигао такво једно дејство као ни један говорник или поета. Иако Он није написао ни једну једину

реченицу, покренуо је више пера на писање и дао више материјала за проповедање, говоре, дискусије, научна дела, уметност и химне захвалности, него целокупна армија великана како античког тако и модерног доба.»

Неко други овако се изразио о Христовим речима: «То су речи једног савршеног човека, које једном изговорене, не престају да одзвањају. Напротив, њихов звук бива све гласнији. Њихов ехо досеже у наше време и још увек покреће срца. Његово еванђеље описује се као Божја сила (Римљанима 1,16). Исус никада није изговорио ниједну празну реч. Код њега и најмања реч има тежину једне стене; она досеже у најдубље дубине и отуда одзвања гласним ехом.»

Откривење 19. поглавље, описује поновни долазак Исуса Христа. Између осталог пише да ће Он доћи као Господар над Господарима и као Цар над Царевима. С тим у вези такође пише: «Обучен је у огртач натопљен крвљу и име му је Божија Реч.» (Откривење 19,13).

Исус Христос лично је пророковао да ће се његово еванђеље проповедати по целом свету, што се данас и дешава (Матеј 24,14). То је Он рекао управо тада, када је гледао на својих дванаест слабих ученика. Он је знао да ће га један од њих издати, да ће га се други одрећи и да ће се скоро сви од страха разбежати. Како је могуће да је Исус Христос у таквој ситуацији, такво једно пророчанство могао да изговори? Само зато што је Он Истина и што Он поседује силу и могућност да се његова пророчанства дословце испуне.

На крају свог живота Наполеон је рекао: «Ја умирем пре времена и моје тело поново ће се предати земљи, црвима за храну. То је предстојећа судбина великог Наполеона. Каква огромна разлика између моје дубоке беде и вечног Царства Исуса Христа које се проповеда, љуби, слави и по целој се земљи шири.»

Исус Христос је обећао да његову Цркву ни паклена врата неће надвладати (Матеј 16,18). Краљевине, блокови великих сила и светска царства нестали су. Међу њима многи су били непријатељски настројени према хришћанима, али они хришћанство нису могли угасити. Напротив, оно се ширило. Размислимо, Исус Христос је изрекао ово обећање док Црква још уопште није ни постојала. Како је Он онда знао да његову Цркву неће надвладати врата пакла? Зато што је Исус Христос неограничено више него само човек!

Исус Христос је унапред рекао да ће Јерусалим бити разорен, да ће Јевреји као народ бити расејани међу све народе, али исто тако да ће поновно бити обновљен (Лука 21,24). Наша генерација је очевидац поновног успостављања јеврејске државе. Исус Христос такође је унапред рекао да се национални идентитет јеврејског народа неће загубити и поред расејања Израилља које ће трајати на стотине година (Јеремија 31,36; Матеј 24,34).

Јоахим Лангхамер пише: «Израиљ је једно чудо. То је народ којег већ 4000 година сви народи мрзе и сузбијају, против њега ратују, њега уништавају – али он ипак не нестаје. Напротив! На земљи не постоји народ који у садашњости тако чврсто стоји у центру светске историје, као што је то израиљски народ.»

Исус Христос каже: «*Небо и земља ће проћи, али моје речи неће проћи.*» (Марко 13,31) Његова реч стоји чврсто као стена у бурном мору. То ни мржња која већ на хиљаде година траје није могла да измени.

На ту реч Исуса Христа у 13. поглављу еванђеља по Марку, један библијски коментар овако каже: «Ако та реч није истинита, тада тај, који ју је изговорио, нити је добар, нити свет, него он је један од највећих светских будала. Али ако је то истина, тада је Исус све оно што је и тврдио о себи: Створитељ, Господар свих времена, Син Божји, а тиме и сам Бог. Он је надгледао свемир обасјан сунчаним сјајем и кружећим галаксијама и рекао да ће све то проћи. Али његова реч никада неће проћи, као што ће умируће сунце и експлодирајући свет звезда проћи. Како је могуће човеку малом као црвић, игнорисати такве изјаве?»

Барон од Роп, инжињер и теолог, пише: «Речи Исуса Христа да му је дата сва сила на небу и на земљи дала ми је повод да простудирам целу светску историју.

Свима бива уочљиво да је Исус Христос у њој далеко најутицајнија особа. Моја се студија завршила открићем да старо и ново време заиста само у њему налази свој смисао; да је сам Он кључ за преглед историје; да историја без њега уопште нема видљивог смисла.»

Исто тако, што се тиче пророчанства Старог завета у односу на Месију, Исус Христос је његово испуњење. Тако је, између осталог, 1500 година пре његове појаве, пророковано:

- да ће Он доћи из племена Јудина (1.Мојсијева 49,10)
- да ће његово порекло бити из Давидовог дома (Исаија 11,1; Јеремија 33,21)
- да ће бити рођен од девице (Исаија 7,14)
- да ће се родити у малом селу званом Витлејем (Михеј 5,1-2)
- да ће умрети смрћу жртве (Исаија 53,1-12)
- да ће изгубити свој живот распећем на крсту (Псалом 22,1-21)
- да ће васкрснути из мртвих (Псалом 16,8-11; Исаија 53,10-12)
- да ће се поново вратити на земљу (Захарија 14,4)
- да ће се појавити на небеским облацима (Данило 7,13).

У целини, постоји 300 зачуђујуће тачних и крајње различитих пророчанстава о првом Христовом доласку

која су се дословце испунила и која се могу проверити. Таква предсказивања ми узалуд тражимо у било којој величини или религији. Тако нпр. не постоји ниједно пророчанство о доласку пророка Мухамеда или Буда или било ког другог. Сва та пророчанства могу се односити само на Једног. Он их је већ у већини и испунио а још неиспуњене Он ће такође испунити: Исус, човек из Назарета, Син живог Бога!

Хајнрих Хајне рекао је: «Хришћани имају своје догме а ми само мишљења, али са мишљењима се не граде догме.»

Ниче је рекао: «За моје мишљење ја се не бих дао спалити, јер у то нисам довољно сигуран.»

Али Исус Христос је рекао: «*Ја сам Истина*» (Јован 14,6).

Нико други у целој светској историји, не може узети себи за право и казати: «Ја сам Истина.» Он, тај јединствени, неупоредиви и дивни Господ, довикује и Вама: «*Нећу одбацити онога ко ми дође.*» (Јован 6,37). Где и коме иначе бисмо ишли ако не к њему?

7 Исус: јединствен, неупоредив, диван – *у ономе што Он чини за своје*

Да не би било
неспоразума и
самопреваре,
прво се мора
објаснити
питање ко се
сме убрајати
у његове. На

то нам Библија даје сасвим јасан одговор.

Васкрсли Господ каже: *«Ево стојим на вратима
и куцам. Ако неко чује мој глас и отвори врата,*

ући ћу к њему и јешћу с њим и он са мном.»
(Откривење 3,20)

«А онима који су га примили, дао је моћ да постану Божија деца – онима који верују у његово име.» (Јован 1,12).

«Ко има Сина, има живот. Ко нема Сина Божијег, нема живот.» (Тај нема вечни живот са Исусом Христом, 1.Јованова 5,12.)

Дакле, ко се сасвим свесно одлучи и Исуса Христа у своје срце и свој живот прихвати, тај је његова својина – над којом Он има право располагања – и тиме припада његовим. Таква једна особа јесте дете Божје. Да ли сте Ви то? Ако нисте, тада Ви треба ту одлуку још данас да донесете (упоредите поглавље 10: «Како Ви данас можете постати хришћанин»), јер је сваки дан без њега један празан и изгубљен дан! Ко је Христова својина, он њега доживљава у свом свакидашњем животу. Не само да Ви имате једну живу наду за будућност, него и једну садашњост која садржи неограничено богатство у себи!

Ко се за Господа Исуса Христа одлучује, тада се у његовом животу нешто снажно, ново дешава:

1. Однос према Богу није више однос грешника према праведном Судији, него однос једног детета према свом Оцу. *«Видите колику љубав нам је Отац даровао: да се зовемо Божија деца! А то и јесмо. Свет нас не познаје зато што није упознао њега.»* (1.Јованова 3,1)

2. Деца Божја су вољена од небесног Оца. Љубав коју Он својима пружа није једна нестална љубав, која зависи од расположења, него је она вечна. Када се ујутро пробудите и увече пре него што заспите, Ваша прва и последња мисао може да буде: *«Ја сам од Бога прихваћен и Он ме воли вечном љубављу.»* Колико је та љубав обилна, стоји написано у Римљанима посланици 8,38-39: *«Убеђен сам, наиме, да нас ни смрт ни живот, ни анђели ни поглаварства, ни садашњост ни будућност, ни силе, ни висине ни дубине, ни било шта друго што је створено, не могу раставити од Божије љубави, која је у Христу Исусу, нашем Господу.»*

3. Ви сте у једној савршено новој позицији, јер постали сте један нови човек. *«Још једном почети од почетка»*, то је жеља многих. Кроз предање Исусу Христу то је могуће: *«Ако је, дакле, неко у Христу, ново је створење;*

старо је прошло, ево, ново је настало.»
(2.Коринћанима 5,17)

4. Ви можете сваки дан, све Ваше бриге, невоље и потребе износити Исусу Христу у молитви: *«Не будите забринуте ни за шта, него у свему молитвом и молбом са захваљивањем, јасно показујте Богу за шта га молите. И Божији мир, који превазилази свако разумевање, чуваће ваша срца и ваше мисли у Христу Исусу.»* (Филипљанима 4,6-7). Ко Вама, осим Исуса Христа, може пружити такву понуду?

5. Ви смете знати: Ја имам једног Бога, који јесте и остаје веран и који своја обећања испуњава. Гаранција да достигнете циљ не лежи у вама, него у њему. У њега можете имати потпуно поверење, како у добрим тако и у злим данима. Он Вас никада неће напустити: *«Уверен у ово: Онај који је у вама започео добро дело, довршиће га до дана Христа Исуса.»* (Филипљанима 1,6).

6. Ви поуздано смете знати, да је сваки «мали», «велики», «лак» и «тежак» грех из прошлости, опроштен, уништен, ако сте ви Исусу Христу те грехе искрено признали и молили за опрштење.

Кроз то савршено опроштење, ослобођени сте из сваке окултне или чак демонске умешаности. Такође не стојите више под сотониним захтевом на имовинско право, нити под његовом клетвом, него под влашћу Исуса Христа: *«Тако што је избрисао обвезницу која је својим одредбама била против нас и уклонио је приковавши је на крст. Разоружао је поглаварства и власти и изложио их руглу победивши их крстом.»* (Колошанима 2,14-15).

И сада, као дете Божје, ако сте се опет огрешили на неки начин – то је тада један жалостан пораз, ипак Ви не морате очајавати због тога! Штавише, смете и треба да се покајете због тог или тих греха, треба да их признате Исусу Христу и молите за опроштење. Јер стоји написано: *«Дечице моја, пишем вам ово да не грешите. Али, ако неко и згрешу, имамо Заступника код Оца – Исуса Христа, праведника.»* (1.Јованова 2,1).

7. Ваш је живот добио смисао! Многи су целог свог живота у потрази за смислом у свом животу. Прави смисао живота лежи у познању Бога и његовог Сина Исуса Христа; у непомућеној заједници са њиме и уделу у вечном животу: *«А знамо и да је Син Божији дошао и дао*

нам разум да спознамо Истинитога. И ми јесмо у Истинитоме, у његовом Сину Исусу Христу. Он је Истинити Бог и Вечни живот.» (1.Јованова 5,20).

8. Особа која је Исуса Христа примила у свој живот, може да буде сигурна у своје вечно спасење: *«Ово сам написао вама који верујете у име Сина Божијег да знате да имате вечни живот.» (1.Јованова 5,13).*

9. Ко је присно повезан са Христом, он може да зна да Господ Исус Христос њему даје снаге за савлађивање свих својих малих и великих брига и проблема у свакидашњем животу. Он више не мора да се ослања само на себе и на своје природне могућности и способности, јер стоји написано: *«Он даје снагу уморноме, и нејакоме умножава крепост» (Исаија 40,29).*

10. Господ такође дарује мир и радост! Живот хришћанина није никако досадан као што неки мисле. Напротив, вера у Исуса Христа и практично слеђење њега, чине живот интересантним. Доживљавају се искуства у вери а сам Бог се доживљава у свакидашњем животу! Господ нам је обећао тај мир и ту радост: *«Мир вам остављам, свој мир вам дајем. Али, не дајем га онако како свет даје.*

Нека се не узнемирава ваше срце и нека се не плаши.» (Јован 14,27). «Ово сам вам рекао да моја радост буде с вама и да ваша радост буде потпуна.» (Јован-15,11).

То је тако и остаје истина што Исус Христос каже: *«Ја сам дошао да имају живот и да га имају у изобиљу.» (Јован 10,10)*

Ја Вас сада питам: не исплати ли се бити хришћанин?

Но, свакако би био погрешан закључак мислити да је живот једног хришћанина увек присутан ружама; сваки дан сунчани дан; проблема уопште више нема и све иде као по лоју. Не, него истина је, да живот једног хришћанина који без компромиса следи Исуса Христа, може да буде пун искушења па чак и прогонства.

Божја деца такође неће аутоматски бити заштићена и поштеђена од болова, болести, жалости и «ударца судбине». Али тешка времена биће подношљива, јер ми имамо сигурност, да штогод да се деси, не може изменити Божја обећања.

Ми са сигурношћу знамо да је наш живот збринут у Божјој руци и да нас Он у кризама не оставља без његове помоћи. Изнад свега тога, имамо једну живу наду. Знање да тешкоће које хришћанин под неким околностима мора да издржи, није оно последње, него слава и радост са Христом дају нам снагу, мир и сигурност, јер знамо да се Бог стара за нас. Зато се исплати бити хришћанин!

8 Исус: јединствен, неупоредив, диван – *у Свом поновном доласку*

Господ Исус
говори о
себи и каже:
*«Ево долази
с облацима и
свако око ће
га видети,
и они који су
га проболи.
И закукаће за*

*њим сва племена на земљи. Да. Амин. «Ја сам
Алфа и Омега», каже Господ Бог, који јесте, који
је био и који долази, Сведржитељ.»* (Откривење
1.7-8). Исус Христос је од вечности Бог, Он је био

као човек на овој земљи и на крсту је умро. Али Он је васкрсао из мртвих и Он ће поново доћи. О том Христовом доласку Етан пророчански говори у Псалму 89.6: *«Јер ко је над облацима раван Господу? Ко ће се изједначити с Господом међу синовима Божијим?»* Исус Христос поново ће доћи, прво само за оне који њега верују, да их одведе у небо (види Јован 14,1-6). Укратко после тога, Он ће доћи у облацима славе на земљу да суди свету и да успостави своје Царство. Тај Христов долазак свет ће видети. У нашој светској историји, све је усмерено у сусрет том најузвишенијем циљу – поновном доласку Исуса Христа.

О будућности Исуса Христа, доктор Тео Леман пише: «Исус Христос није од оних који је једно време присутан па се затим изгуби у магли историје. Његово име није од оних чија имена једно време пуне странице штампе, ипак, након пар година падају у заборав. ...Он је Први, Створитељ овога света – Он је и Последњи. Када су сви ти богови и идоли, системи и сви погледи на свет, моћни творци великих мисаоних утврђења, градитељи задивљујућих раскошних творевина, аутори потлачавајућих места изгнанства, нестали са својих споменика, када су постали прах – заборављени, потонули, када

и овај свет потоне, Исус Христос је Последњи. Божје и идоле, тадашње и данашње, никада више их нећеш срести. Али Исуса Христа – њега ћеш срести! Он стоји на крају историје, такође и на завршетку историје твог живота.»

У Делима апостолским 10,42 стоји написано о Исусу Христу: *«Он нам је заповедио да проповедамо народу и да сведочимо да је он онај од Бога одређени судија живима и мртвима.»* То ништа друго не значи осим да ће доћи моменат када ће сваки човек пред њим, јединственим, неупоредивим и дивним Господом, морати да стане – једни који су вечно спасени, други који су Божју понуду спасења у Исусу Христу одбацили, биће вечно изгубљени. Зато Ви обавезно треба да се предате Христу. Не супротстављајте Му се дуже! То не само да би било без сврхе, него и на Вашу личну штету.

Једно време Павле је покушао да се супротстави Христу. Али када га је Христос срео, он пише: *«Сви попадосмо на земљу а ја зачух глас који ми на јеврејском језику говори: «Савле, Савле, зашто ме прогониш? Тешко је против остана ритати се!»*» (Дела апостолска 26,14).

Преводилац Библије, Албрехт, даје објашњење тој реченици, и каже да се ту ради о грчком начину говора у пословицама. При томе се мислило на једну јогунасту животињу за вучу, која је себи веће болове проузроковала противећи се кочијашу који је њоме управљао, подстрекујући је на вучу убодима свог штапа. Смисао тог израза значи: «Ти узалуд покушаваш да ми се противиш.»

Доћи ће дан када ће се и следеће библијско пророчанство испунити: *«Зато га је Бог и узвисио на највише место и дао му име изнад сваког имена, да се на Исусово име савије свако колено на небу, и на земљи, и под земљом, и да сваки језик призна да је Исус Христос Господ, на славу Бога Оца.»* (Филипљанима 2,9-11)

Исус Христос јединствен је и у томе што Он грешнике није избегавао нити их заобилазио. Он се не одвраћа од човека, него Он му се обраћа. Из тог разлога је Он и дошао на земљу, умро на крсту и васкрсао. Он Вас воли љубављу каквом Вас нико не воли, и Вама Он данас долази у сусрет у свој својој љубави. Он је једини који поседује моћ да Вам све грехе опрости, да Вас прими у своје Царство и дарује Вам вечни живот. Нећете ли ви данас прихватити његову пружену Вам руку?

9 Исус: јединствен, неупоредив, диван – *у Свом награђивању Божје деце на небесима*

Божја
деца
добиће
једно
тело које
је слично
Хри-
стовом
просла-
вљеном
телу.

Данас ми живимо у једном смртном телу које је подложно болести, старењу и на крају потчињено смрти. Наше је тело ограничено и нама је у њему тесно. Оно је жигосано грехом. На дан вазнесења

Цркве у небо тј. васкрсења мртвих, Господ ће својој деци дати ново тело, тело славе.

«А наша отаџбина је на небесима, одакле и ишчекујемо Спаситеља, Господа Исуса Христа. Он ће својом силом – којом може све да потчини себи – преобразити наше бедно тело и саобразити га свом славном телу.»(Филипљанима 3,20-21). Ми смо, каква велика част! – позвани *«да имамо удела у слави нашег Господа Исуса Христа.»* (2.Солуњанима 2,14). То ће тело бити слично његовом прослављеном телу. Но, то не значи да ћемо ми бити исти као и Исус Христос у својој божанствености, али ипак њему слични. То ново тело више неће бити подложно распаду, него је оно на најбољи начин прилагођено за небеске услове и вечни живот у небу.

Божја ће деца бити Божји наследници

Да смо ми заиста Божји наследници, стоји написано у посланици Ефесцима 1,18: *«Да вам просветли очи срца, да сазнате каква је нада на коју вас је позвао, колико је богатство његовог славног наследства међу светима.»* Сви који верују Исуса Христа, појавиће се у вечном небу пред свим анђелима Божјим као синови и кћери небеског Оца;

као деца Божја, а тиме и наследници који ће имати удела у целокупном богатству славе Божје. Нешто веће од тога уопште не може бити!

Ако сте Ви примили Исуса Христа у Ваше срце и следите га, и Ви ћете у свему имати удела, у ономе што Бог јесте и што је његово! Другим речима: Ви ћете у свему имати удела, у свој слави која на небесима постоји.

Бити Божји наследник значи: ништа нам и ни од каквог добра неће недостајати. У небу ће бити свега у изобиљу и пунини и у незамисливој лепоти.

У Откривењу 21. и 22. поглављу Библија нам даје опис неба:

Материјал за зидове небеског Јерусалима, биће од драгог камена Јасписа.

Град и његове улице биће од злата, чистога као стакло. Ту раскош ми себи уопште не можемо да представимо.

Темељи градских зидова биће окићени најлепшим драгим камењем, а дванаест градских улазних капија, биће од дванаест бисера, сваки је величине градске капије.

Но и поред све те славе и раскоши, вероватно ће бити тако као што је Чарлс Хадон Сперџен описао: «Улице од злата неће оставити велики утисак на нас; звуци небеских харфи мало ће нас обрадовати у поређењу са Царем који је у сред престола своје славе. Он је тај који наше погледе и мисли привлачи на себе, када се наша љубав претвара у пламену љубав и када ће Он све наше просвећене осећаје подићи на највећу меру обожавања.»

Од престола Божјег Јагњета извираће река живота, сјајна као кристал.

У односу на славу у небу неко је једном овако рекао: «Ми ништа не плаћамо, али све ћемо доживети – не само један минут или један сат, него једну целу вечност.» Зашто? Зато што је Исус Христос платио цену за наше спасење! Својом крвљу Он нам је искупио улаз у небеско царство (Јеврејима 10,19-20).

Деца Божја становаће тамо где су Господ Бог и Исус Христос код куће

То нам је Исус Христос лично обећао: «У кући мога Оца има много станова. Да није тако, зар бих вам рекао: *«Идем да вам припремим место?»* А кад одем

и припремим вам место, доћи ћу опет и узети вас к себи да и ви будете онде где сам ја.» (Јован 14,2-3). Дакле, и ми ћемо једном смети становати где је Свевишњи Бог лично код куће. Свака људска моћ претпостављања није довољна да би себи могла представити славу Божје куће. Оно што можемо знати је следеће: Архитект те куће јесте лично Бог. У посланици Јеврејима 11,10 пише да је Он «Зидар и Творац» тог вечног места становања.

Ти станови зато су и неупоредиво дивни, јер нису грађени људским рукама, него кроз Божју свемоћ (2.Коринћанима 5,1).

Том небеском месту становања није потребно ни природно ни вештачко светло. Оно не зависи ни од сунца ни од месеца, јер њега осветљава Слава Божја и светло је његово Јагње, значи Исус Христос (Откривење 21,23).

У том небеском месту становања довољно ће бити места за све верне у Христу, свих времена и из свих нација.

За истраживање неба биће нам потребне вечности, при том увек ће се ново откривати!

Божја деца ће вечно, непрекидно, радосно славити Бога у непомућеној заједници са Богом Оцем и Господом Исусом Христом.

О тој радости славе, коју ми себи не можемо представити, читамо у Откривењу 21,3: *«Онда чух снажан глас са престола како говори: «Ево Божији шатор је са људима и Бог ће пребивати међу њима. Они ће бити његов народ и сам Бог ће бити са њима.»* Небо јесте место неисказане радости и савршене среће, јер Бог борави међу људима. Апсолутно ништа што има и једну негативну особину овога света, неће се наћи у небу (Откривење 21,17).

Небо се упоређује са свадбеним слављем и весељем. То је слика славе над славама.

У еванђељу по Јовану 16,20.22.24 пише да ће се свака туга претворити у радост коју нико неће моћи ни помутити нити одузети, јер ће она бити савршена.

Апостол Петар пише: *«Иако га нисте видели, ви га волите; иако га не видите, у њега сада верујете и кличете од неизрециве и славне радости.»* (1.Петрова 1,8)

Гледано кроз то светло, разумемо Христове речи: *«Него се радујте што су ваша имена записана на небу.»* (Лука 10,20)

У небу ће такође бити уживања и за органе чула. Ја тако разумем реч Божју у 1.Коринћанима 2,9: *«Него, као што је записано: <Оно што око не виде, и ухо не чу, и у људско срце не уђе, то је Бог припремио за оне који га воле.>»* (такође и Исаија 64,3).

Небо је пуно живота у изобилју! Тамо се не зна за несташицу, јер уопште не постоји никаква потреба да се нешто дода или побољша. Досада? То ће бити страна реч, јер небо је савршено, неограничено и оно пружа испуњен живот.

Неко је рекао: *«И да смо већ хиљаде година провели гледајући лице Исуса Христа, ипак ће његова лепота за нас бити исто тако фасцинирајућа, неизмерљива као и оног момента када смо га са рајских врата угледали први пут.»*

Деца Божја ће у небу добити одговор на сва њихова питања

На свако њихово питање они ће добити одговор. Свако *«Зашто?»* нестаће. У светлу Исуса Христа који види скроз наскроз, видећемо и разумећемо

све. Ни најмање сумње неће бити. То нам Исус Христос веома утешно каже: *«Тако сте и ви сада жалосни, али ја ћу вас опет видети и ваше срце ће се радовати, и нико неће моћи да вам одузме ту радост. И тог дана ме ништа нећете питати. Истину вам кажем: Што год замолите Оца у моје име, даће вам.»* (Јован 16,22-23). Тада ћемо у тренутку разумети да нам је све послужило на добро и да су нам многи тешки путеви служили само на спасење. *«Знамо да Бог у свему ради за добро оних који га воле.»* (Римљанима 8,28).

Деца су Божја у небу, на месту крунусања и владавине

Све што ми, деца Божја, кроз његову милост овде на земљи у име Исуса Христа чинимо, то у себи садржи вечну димензију. Тако је нпр. *«Венац праведности»* (2.Тимотију 4,7-8) припремљен свима онима који се од срца радују поновном доласку Исуса Христа. Библија такође говори о једном *«нераспадљивом венцу»* (1.Коринћанима 9,25), о једном *«Венцу славе»* (1.Петрова 5,4) и о једном *«Венцу живота»* (Јаковљева 1,12).

У књизи пророка Данила пише да ће се сви они који су указивали на Божју правду и који су помогли да се еванђеље о спасењу шири, сјати као звезде

– без престанка и вечно (Данило 12,3). У еванђељу по Матеју 13,43 Исус Христос каже: *«Тада ће праведници као сунце засјати у Царству свога Оца.»* Свето писмо говори и о томе да ће они који су својина Исуса Христа са њиме владати од вечности до вечности (Откривење 22,9).

Деца су Божја у небу, на месту где влада савршена љубав

Библија нам каже, Љубав никада неће престати (1.Коринћанима 13,8.13), јер у небу ћемо живети у директној заједници са Оним који је Љубав отелотворио у самом себи. Мржња и томе слично у небу је сасвим непозната. Само ће Љубав владати.

Небо је такође место где многих ствари тамо више неће бити

Тамо суза више неће бити, јер ће Господ Бог отрти сваку сузу са очију његове деце (Откривење 21.4). Снова више неће бити. Наш живот овде на земљи састоји се од многих снова и фантазија. Сања се о радном месту, о годишњем одмору, о брачном другу, о венчању о каквом се само сањати може. Свих тих снова и чежње више неће бити, јер је стварност и слава која влада изнад свега тога.

Мора више неће бити (Откривење 21,1). Море увек представља слику немира, како немире народа, тако и немир сваког срца, као и немир једног демонизованог човечанства. У небу све ће постати мирно јер тамо влада вечни мир.

У небу туге више неће бити, ни жалости, ни вике, ни бола. Нити ће бити страха и тешкоће (Откривење 21,4). Никакве клетве неће бити у небу (Откривење 22,3), нити ноћи (Откривење 22,5) и смрт ће бити укинута (Откривење 20,14; 21,4).

Ништа више неће бити као што је било! Бог ће створити све ново, и то савршено ново. Осим тога, у небу ће бити оно што до тада никада није постојало (Откривење 21,4-5).

Из неба се више не може бити изгнан, јер оно је коначно место становања свих који верују Исуса Христа. Све ће се славе, од вечности до вечности, доживети: *«...за наследство које не пропада, не квари се и не вене. Оно се на небесима чува за вас»* (1.Петрова 1,4). Небо је за нас људе највиши постављени циљ, највиши позив.

Небо је такође место без греха. Зато нико са грехом неће ући у небо: *«И ништа нечисто неће ући у њега, нити ико ко чини нешто одвратно и лажно,*

него само они који су уписани у Јагњетову Књигу живота.» (Откривење 21,27 упореди и стих 8).

Исто као што је небо дивна реалност, тако је пакао насупрот томе ужасна реалност. Исус Христос веома је често говорио о паклу. Пакао је место где све то што смо покушали описати са недовољним речима о вечној слави, у паклу неће бити. Пакао је место где траје вечно одвојење од Бога и свега онога што Он Христовим наследницима поклања. Пакао је место патње за све оне који нису прихватили опроштење греха кроз крв Јагњета Божјега.

Исус Христос – Он је тај Један и Једини велики Спаситељ, који је за нас патио да би нам извојевао и гарантовао улаз у небо. Само онај који њега верује и који њему свој живот са свим својим гресима преда, тај налази улаз у Царство Божје.

Неко је поставио питање: «Зашто ми бежимо од живота а истовремено страх нас је од смрти? Зашто бежимо од истине а сити смо лажи? Зашто идемо погрешним путевима када нас ти скривени путеви греха воде у пропаст? Исус Христос је Пут, Истина и Живот. Ко се Христу противи, тај нема будућности. Али свако ко се одазове Христовом позиву и следи га, тај има славне изгледе за будућност. Њихов Господ

поново долази! Са вером они виде једно ново небо и једну нову земљу!»

Зар нећете и Ви да се одлучите и примите Исуса Христа у ваш живот? То није сугестија него молба из љубави према Вама. Прочитајте шта Исус Христос лично каже о стварном стању изгубљености у еванђељу по Луки 16,19-31.

О тој се одлуци у ствари ради. Један хришћанин питао је једног студента медицине, присталицу једне оријенталне религије, која је особа свих времена, по његовом мишљењу, најистакнутија? Студент је одговорио: «Ја сам сигуран да је то Исус из Назарета.» Хришћанин је даље питао: «Кога Ви држите за најзначајнијег учитеља?» И на то је млади студент одговорио: «Исуса из Назарета.» И на последње питање «По вашем мишљењу, ко је водио најсавршенији живот?», студент је одговорио: «Исус из Назарета.» Тај студент дао је Исусу Христу признање али не и своје срце. Ипак, Исуса Христа само интелектуално признати није довољно; потребно је нешто више – мора се донети одлука вере.

«Нико никад није узашао на небо осим онога који је са неба сишао – Сина човечјега... да свако ко у њега верује има вечни живот.» (Јован 3,13.15).

10 На који начин Ви данас можете постати хришћанин

Обратите се Исусу Христу управо такви какви сте, у молитви. Кажите њему да Ви од сада хоћете веровати у њега и молите га за опроштење Ваших греха.

Молите га сасвим конкретно да се усели у Ваш живот. Кажите му жељу Вашег срца, да само Он

буде Ваш Господ и водич и да ћете Ви од сада Ваш живот предати њему на вођство.

Захвалите Господу Исусу Христу да је Он умро за ваше грехе на крсту. Захвалите му да је Он васкрсао из мртвих да би Вам даровао живот вечни. У еванђељу по Јовану 1,12 стоји написано: *«А онима који су га примили, дао је моћ да постану Божија деца – онима који верују у његово име.»* Прихватите Спаситеља са вером и захвалношћу!

Посведочите Вашу веру и другима. Читајте Библију сваки дан и тражите заједницу са онима који такође верују у Исуса Христа.

Ако имате питања у вези са вером у Исуса Христа и вези са вашим духовним животом у вери, слободно и са поверењем можете нам писати. Према вашој жељи послаћемо Вам литературу која ће Вам помоћи у новом животу са Исусом Христом. Тај је материјал бесплатан и не обавезује Вас ни на шта. Једноставно испуните купон за одговор и пошаљите на Вама најближу адресу.

КЕС

Карлова 17 п.п.9

21470 Бачки Петровац, Србија

Еванђеље у сваку кућу

П.Ф.40

26300 Вршац, Србија

Еванђеоска црква

Прњавор 5

76100 Брчко, Босна

Missionswerk

Brot des Lebens

Postfach 2768

D-89017 Ulm

Цитати из Новог завета су узети из Савременог српског превода: World Bible Translation Center

Цитати из Старог завета су узети из превода: Караџић/Даничић

Зашто се исплати бити хришћанин

Зашто се исплати бити хришћанин

«Да ли се заиста исплати?» – питање које се често поставља! Да ли је та примамљива понуда заиста толико вредна? Да ли се исплати прихватити понуђено усавршавање? Да ли ће шеф наградити моје залагање? Да ли ће добро припремљена понуда донети надајућу поруцбину? Да ли су предузете мере за старост повољне за мене...?

Свако од нас хоће радо одговор данас и сада на сва та горућа питања. Али свако од нас има и питања која превазилазе питања материјалне егзистенције: Откуда сам ја, куда идем? Да ли сам ја само случајни производ? Има ли мој живот уопште један смисао? Шта значи бити хришћанин? Има ли то практичног утицаја на мој свакидашњи живот?

И уопште: Исплати ли се бити хришћанин? На то питање Ви можете добити одговор данас и сада ако читате ову књигу!